

Franciska Rosenkildes tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Franciska Rosenkilde
Politisk leder for Alternativet

Dato

3. oktober 2024

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Omstændigheder

Indlæg i forhandling om redegørelse nr. R 1: Statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38.

Det er præcis 10 år siden, jeg kastede mig ud i politik. Det var til et opstillingsmøde i Alternativet København. Det var i sensommeren 2014 på Bremen Teater, hvor der skulle vælges folketingskandidater. Og så kan jeg huske, at det modsat i dag stod ned i stænger. Men meget er sket siden dengang.

Jeg blev drevet ind i politik af klimakrisen, motiveret af mine studier i relationen mellem netop klimakrisen og den globale fødevarereproduktion, af bevidstheden om, at den måde, jorden blev dyrket på de fleste steder, var dybt skadelig, både for os og for kloden, vi bor på. Sådan er det desværre stadig. Til gengæld har den grønne trepart leveret en aftale, faktisk et helt nyt ministerie. Desværre kan vi bare konstatere, at selv om vi har så inderlig brug for en grøn omstilling af landbruget, er det ikke det, den grønne trepart foreslår. En CO₂-afgift på 300 kr. løser simpelt hen ikke problemet.

I Alternativet ønsker vi at forandre dansk landbrug radikalt. Det er det, der skal til. Under 1 pct. af danskerne er landmænd, men dansk landbrug forvalter over 60 pct. af Danmark. Det er over 60 pct. af vores alle sammens land, vores natur, vores drikkevand, livet i havene, søerne og fjordene. Det er ret meget magt på få hænder.

Alligevel ønsker den grønne trepart og de partier, der bakker op, at holde fast. Man vil reducere størrelsen på landbruget en smule, ja, men man vil grundlæggende holde fast i dansk landbrug, som det ser ud i dag, hvor vi har verdens største dyreproduktion. Der er altså ikke tale om det nødvendige opgør, som kloden kalder på. Der er i stedet tale om yderst langsom og minimal grøn

omstilling af landbruget. Aftalen er endda så sløj, at den har drevet 11 klimaaktivister i sultestrejke. De mener, at den truer deres fremtid, fordi den ikke formår at tegne et realistisk scenarie for et levedygtigt landbrug. De har min fulde opbakning.

For det, vi har brug for, er grundlæggende, strukturelle forandringer. Vi har brug for en omstilling til et bæredygtigt samfund. Og skal vi realisere et bæredygtigt samfund, skal vi have en helt anden økonomisk tænkning. Jeg har sagt det før, og jeg siger det gerne igen: Vi har brug for en økonomi, der tager omsorg langt mere alvorligt – omsorg for hinanden og omsorg for kloden og for det faktum, at klodens ressourcer er begrænsede. Vi har en politisk praksis i det her land, som desværre i alt for høj grad overser værdien af omsorg og også værdien af omsorgsarbejdet – vores pædagoger, lærere, sygeplejersker, sosu'er og jordemødre, ja, og alle de andre, der har omsorg som professionel praksis.

Vi ved, at det koster at ansætte en ekstra pædagog, men ved vi egentlig, hvad det koster at lade være? Ved vi nok om, hvad det koster både økonomisk og menneskeligt, når vores børn ikke får den omsorg, de har godt af? Ved vi nok om, hvad det koster, når naturen bliver kvalt? Ved vi nok om, hvad det koster, når vores klima bliver varmere og varmere, når indlandsisen smelter, og når havene stiger?

I det samfund, jeg drømmer om, kan finansministeren først erklære, at vi er et rigt land med en bundsolid økonomi, når også naturen trives og der er fisk i Vejle Fjord, når også vores børn får den omsorg, de har brug for, og der er pædagoger nok, og når også vores klima er stabilt og vandstanden ikke længere stiger. Det hele handler om balance, ikke kun i regnearkene, men også i livet og også på kloden.

Noget af det, der er værdiløst i de økonomiske modeller, er værdifuldt for rigtig mange mennesker. Det er tid med dem, vi elsker, tid til at holde fri og dyrke vores interesser, tid til at gøre noget for andre, tid til bare at være. Tid og fleksibilitet i livet har altid været en vigtig dagsorden for Alternativet: at tale for nedsat arbejdstid og større fleksibilitet i arbejdet og helt generelt – om det er mere tid til familien eller med vennerne, eller om det er tid til at kunne forfølge en iværksætterdrøm eller tid til at kunne engagere sig i meningsfuldt frivilligt arbejde eller noget helt fjerde.

Det er min opfattelse, at vi har et arbejdsmarked, som er utidssvarende. Det passer ikke ind i det liv, som flere og flere mennesker ønsker at leve. Der er i den grad sket noget, siden sidst vi satte arbejdstiden ned. F.eks. er internettet blevet opfundet, og internettet har da i den grad haft en indflydelse på vores arbejde og øget vores produktivitet ekstremt.

Men Alternativet vil gerne give et bud – et konkret bud på, hvordan man kunne nærme sig et mere tidssvarende arbejdsmarked. Derfor foreslog vi for et par uger siden at indføre en tidsopsparring. Det er en alternativ pensionsopsparring, som ikke bare bruges sidst i livet, men som kan bruges i løbet af livet. Gennem livets forskellige faser har mennesker brug for forskellige forhold. I perioder kan man have brug for at gå lidt ned i tid og mere fleksibilitet, og i andre perioder er det knap så væsentligt. Personligt kunne jeg da godt have brugt sådan en tidsopsparring, da min egen datter var lille. Jeg var enlig mor, og jeg havde svært ved at få enderne til at mødes i hverdagen.

Men er det overhovedet realistisk at indføre sådan en tidsopsparring for milliarder af kroner? var der flere der spurgte, da Alternativet præsenterede det her på sommergruppemødet. Og nej, her i Folketinget har forslaget helt sikkert svært ved at skaffe opbakning lige nu. Men ude blandt danskerne kan jeg love jer for at der er mange, der ønsker og taler om og kæmper for lige præcis det her: mere tid til det, der tæller.

Der er ingen tvivl om, at det koster mange penge at reducere danskernes arbejdstid. Problemet er, at vi er langt bedre til at måle de kortsigtede udgifter end de langsigtede gevinster. Mon ikke også, der var et par skeptiske økonomer til stede, da man i sin tid indførte skattefinansieret folkeskole, sundhedspleje, su, folkepension og barsel. Store samfundsmæssige investeringer af den kaliber er netop ikke kun udgifter; det er investeringer i mennesker, som betaler sig tilbage, hvis investeringerne er kloge.

Vi mener i Alternativet, at det er klogt at investere langt mere i forebyggelse, fleksibilitet og frihed. Jeg tror på, at det styrker velfærdssamfundet, når vi styrker det enkelte menneskes mulighed for at leve et meningsfuldt liv. Det er afgørende for at skabe et bæredygtigt samfund. Tak for ordet.

Kilde
ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Alternativet, Debattale, Folketingstale, Politisk tale

Relateret

Aaja Chemnitz' tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Aki-Matilda Høegh-Dams tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Anna Falkenbergs tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Alex Vanopslaghs tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Christian Rabjerg Madsens tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Inger Støjbergs tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Jan E. Jørgensens tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Martin Lidegaard's tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Mette Frederiksens repliks ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Mona Juuls tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Monika Rubins tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Morten Messerschmidts tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Pelle Dragsteds tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Signe Munks tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Sjúrður Skaales tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/franciska-rosenkildes-tale-ved-folketingets-abningsdebat-2024>